

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum hypocrisis opponatur veritati? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Ad tertium dicendum, quod in simulatione, sicut in mendacio, duo sunt. Vnum quidem sicut signum, & aliud sicut signatum. Mala ergo intentio in hypocrisi consideratur sicut signatum, quod non respondet signo. Exteriora autem vel verba vel opera vel quæcumque sensibilia considerantur in omni simulatione & mendacio, sicut signa.

ARTIC. III.

578

4.d.16.q.
4.a.1.q.2
ar. q pro
wer. &
cor.

Vtrum hypocrisis opponatur virtuti veritatis?

Ad tertium sic proceditur. Videtur quod hypocrisis non opponatur virtuti veritatis. In simulatione enim siue hypocrisi est signum & signatum. Sed quantum ad utrumque non videtur opponi alicui speciali virtuti. Hypocrita enim simulat quacumque virtutem, & etiam per quacumque virtutis opera:puta per ieiunium, orationem, & eleemosynam, ut habetur Matth. 6. Ergo hypocrisis non opponitur specialiter virtuti veritatis.

¶ 2 Præterea, Omnis simulatio ex aliquo dolo videtur procedere: unde & simplicitati opponitur. Dolus autem opponitur prudentiaz, vt supra habitu est*. Ergo hypocrisis, quæ est simulatio, non opponitur veritati, sed magis prudentia vel simplicitati.

¶ 3 Præterea, Species moralium considerantur ex fine. Sed finis hypocrisis est acquisitione lucri vel inanis gloriae. Vnde super illud Iob 27. Quæ est spes hypocrite, si auarè rapiat, &c. dicit glossa. Hypocrita, qui latinè dicitur simulator, auarus raptor est: qui dum iniquè agens desiderat de sanctitate venerari laudem vitæ rapit alienæ. Cum ergo auaritia vel inanis gloria non directè opponatur veritati, videtur quod nec simulatio siue hypocrisis.

S E D contra est, quia omnis simulatio est mendacium quoddam, ut dictum est*. Mendacium autem directè opponitur veritati. Ergo & simulatio siue hypocrisis.

sex 13. et 24. 10. 3. RESPONDEO dicendum, quod secundum Philo-
phum in 10. * Metaph. Contrarietas est oppositio se-
cundum

QVÆST. CXL. ART. III.

615

cundum formam, à qua scilicet res speciem habet. Et
ideò dicendum est, quod simulatio siue hypocrisis po-
test opponi alicui virtuti dupliciter. Vno modo, dire-
cte; alio modo indirecte. Directa quidem oppositio eius
siue eius contrarietas, est attendenda secundum ipsam
speciem actus, quæ accipitur secundum proprium obie-
ctum. Vnde cum hypocrisis sit quædam simulatio, qua
quis simulat se habere personam, quam non habet, vt
dicatum est*: consequens est quod directe opponatur *art. præc.*
veritati, per quam aliquis exhibet se talem vita, &
sermone, qualis est: vt dicitur in 4. * Ethicorum. In-
directa autem oppositio, siue contrarietas hypocrisis,
potest attendi secundum quocumque accidens; puta
secundum aliquem finem remotum, vel secundum
aliquid instrumentum actus, vel quocumque aliud
huiusmodi.

Ad primum ergo dicendum, quod hypocrita si-
mulans aliquam virtutem, assumit eam ut finem; non
quidem secundum existentiam, quasi volens eam ha-
bere, sed secundum apparentiam, quasi volens videri
eam habere: ex quo non habet quod opponatur illi
virtuti, sed quod opponatur veritati, in quantum
vult decipere homines circa illam virtutem. Ope-
ra autem illius virtutis non assumit, quasi per se in-
tentia; sed instrumentaliter, quasi signa i lius virtu-
tis. Vnde ex hoc non habet directam oppositionem
ad illam virutem.

Ad secundum dicendum, quod sicut supra dictum
est*, prudentia directe opponitur astutia: ad quam
pertinet adinuenire quædam vias apparettes, & non
existentes, ad propositum consequendum. Executio
autem astutæ est proprie per dolum in verbis: per
fraudem autem infasias. Et sicut astutia se habet ad
prudentiam: ita dolus & fraus ad simplicitatem. Do-
lus autem vel fraus ordinatur ad decipiendum princi-
paliter, & quandoque secundario ad nocendum. Vn-
de ad simplicitatem pertinet directe se præseruare
à deceptione. Et secundum hoc, vt supra dictum est*,
q. 55 a. 3.
4. q. 5.

Q. Q. 4 vir-

virtus simplicitatis est eadem virtuti veritatis: sed differt sola ratione: quia veritas dicitur secundum quod signa concordant signatis; simplicitas autem dicitur secundum quod non tendit in diuersa, ut scilicet aliud intendat interius, & aliud pretendat exterius.

Ad tertium dicendum, quod lucrum vel gloria est finis remotus simulatoris, sicut & mendacis. Vnde ex hoc fine speciem non sortitur, sed ex fine proximo, qui est ostendere se alium quam sit. Vnde quandoque contingit quod aliquis fingit de se magna, nullius alterius gratia, sed sola libidine simulandi: sicut Philosophus dicit in ⁴* Ethicorum, & sicut etiam supra, de mendacio dictum est ^{f.}

ar. 2.

ARTIC. IV.

Vtrum hypocrisis semper sit peccatum mortale?

A D quartum sic proceditur. Videtur, quod hypocrisis semper sit peccatum mortale. Dicit enim Hieronymus.* Ii. 16. in gloss. quod in comparatione duorum malorum, leuius est aperi peccare, quam sanctitatem simulare. Et super illud Iob. 1. Sicut autem Domino placuit, &c. gloss. dicit, quod simulata equitas, non est equitas, sed duplex peccatum. Et super illud Thren. 4. Major effectus est iniustitia populi mei peccato Sodomorum, dicit glossa ^x, Sceleris animæ planguntur, quæ in hypocrismi labitur, cuius major est iniustitas peccato ^{f.} Sodomorum. Peccata autem Sodomorum sunt peccata mortalia. Ergo & hypocrisis semper est peccatum mortale.

¶ 2 Præterea, Gregorius dicit 31. * Moralium, quod hypocritæ ex malitia peccant. Sed hoc est gravissimum: quia pertinet ad peccatum in Spiritum sanctum. Ergo hypocrita semper mortaliter peccat.

¶ 2 Præterea, Nullus meretur iram Dei, & exclusionem à Dei visione, nisi propter peccatum mortale. Sed per hypocrismum aliquis meretur iram Dei: secundum illud Iob 36. Simulatores, & callidi provocant iram Dei. Excluditur etiam hypocrita à visione Dei; secundum illud Iob. 13. Non veniet

13